

Един зимен ден

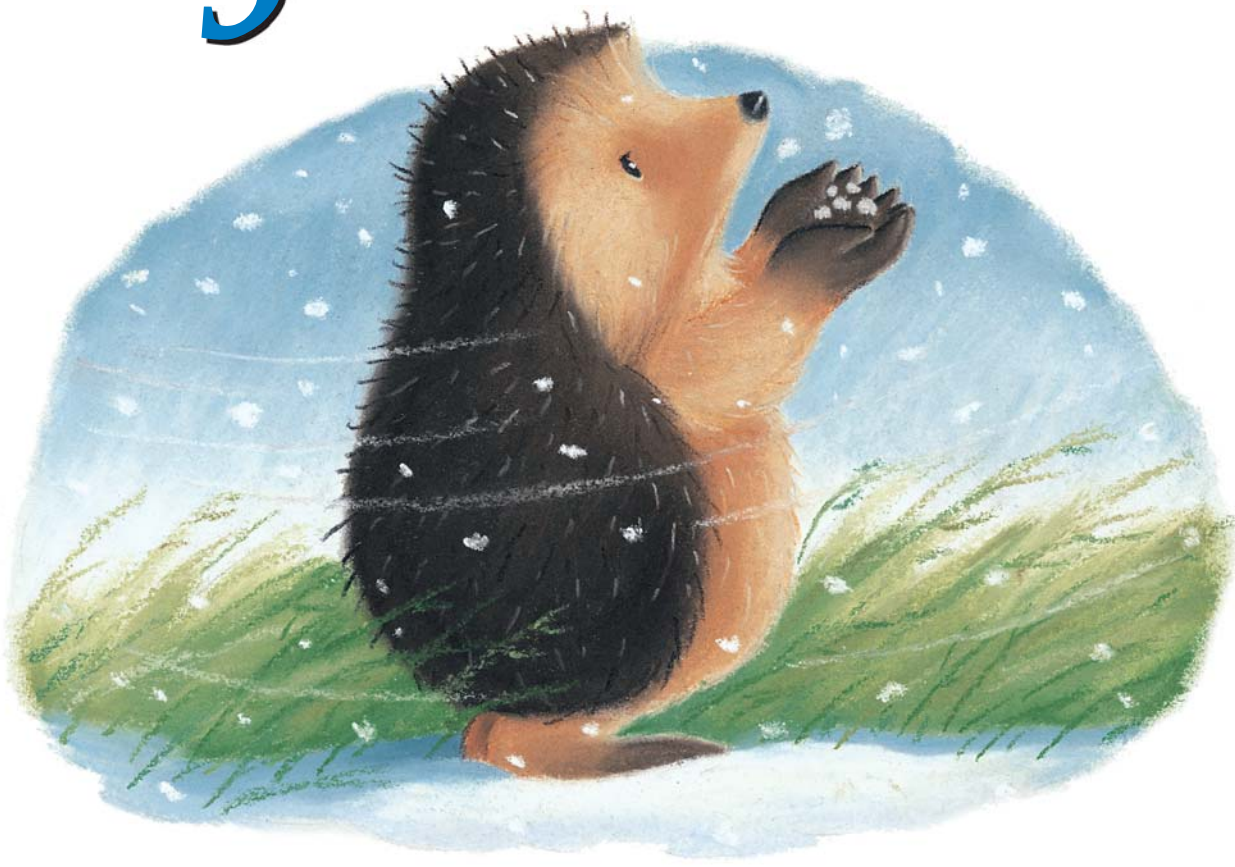

М Кристина Бътлър • Илюстрации Тина Макнотън

Издателство „Фют“

Малкото таралежче Ежко събираше листа, клони и мъх и ги трупаше на голяма купчина. Приготвяше зимното си леговище. Под клоните постла мъх и тъкмо си мислеше, че вече всичко е готово, когато внезапно духна силен вятър. Толкова силен, че таралежчето се изтърколи, а листата и клоните се разлетяха на всички страни.

Вятърът фучеше,
а Ежко трепереше
от студ и се
чудеше какво
да прави сега.

Успя да хване
шала, шапката
и ръкавиците си,
преди и те
да отлетят,
и се сгуши
в корените
на дървото.
Но вятърът
и тук го намери.

– Най-добре да отида при язовеца Тино, докато отмине бурята – каза си накрая Ежко.

Нахлупи вълнената шапка, уви се в мекичкия шал, сложи ръкавиците на измръзналите си лапички и с тежка въздишка пое към къщичката на приятеля си.